

NABRANY (4) *part praet pass pf*

Oba a jasne.

sg m I zam. L nabranym (1). ◇ pl N subst nabran(e) (2). ◇ A subst nabrané (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. nabrać.

1. *Zaczerpnięty (1)* : ktorzy będąc walecznymi/ ná garścią nábránym obrokiem wody/ do żywności (gdy potrzebá) przeftawáią. *PowodPr* 62.

2. *Napelniony, pełny; obrzmiály; turgens Vulg (3)* : Bo będą ták ná ludziech/ iáko ná bydle wrzody y przyfcze nábráne *Leop Ex* 9/9; *Wiátr/* rozprowadza nábráne obłoki *GórnTroas* 30.

W przén (1) : Doymy Rzeczpópolitą: rzeźmy złote groná: Wízák bogáta winnicá/ nábráne wymioná. *KlonWor* 14.

Cf **NABRAĆ**

LW